

Sahipsiz

– Dilaraaksoy · 25 Aralık 2022

Tanrı, gönlümü ateşe verdi. Çelik zırhımın mutaassıp hayallerine ulaşamayan adamın sahici gidişinde bir gram eksildi fazlalığım. Bu yüzden, Tanrı, gönlümü ateşe verdi. Yanık koktu bedenimden hakir içim. Bir düzlemde sultanken, ötekinin hadisesinde kendime ayırık kaldım. Cebelleşiyorum var olabilmek sancısıyla. Sen, her gece kendini yeniden doğurmak nedir bilir misin adam? Kadınca yalnızlığın bir altın kuralı bu. Bilmezsin. Her gece farklı kadınlarla sevişirken zulmün ve bir aşkta bin günaha soyunurken hiçliğın, sen bunu bilemezsin.

Kaderime kükürt, aşka kütük bu savaş. Dolup yaşarken sen diye, dolup taştım kendimde. Giyiniktim, sen çıplak severmişsin geç farkına vardım.

Tanrı, gönlümü etrafa kapattı. Haczini aldım yaşamanın, apar topar haczedildi toy sevmek hakkım. Hapis istemiyle bir tükeniş, hicretin hücre sarsaklığında bir peri kaldım.

Tanrı, seni unutmamı söyledi. Sesi o kadar gürdü ki hangi tondan gürlediye şimşekler yıldırımlardan yana öksüz kaldı.

Bitirdim. Seni ve olmamış olan bizi.

Sen, aşkta tükenmeyi seversin.

Yırtılma anında kayan yıldızlar, yazımın şiddetinden depremi çok yaşadılar. Bir fotoğraf yırtıldı, bir hüznü koptu ve kaydı yıldızlar.

Bir daha sende umut aramam. Adiliği çok hadisesi münker ile nekirsin. Melek telaşın şeytana kovalamasın beni.

Tanrı, gönlümü ateşe attı. Seni seninle kurtarmak nedir bilmem, bana sensizliği ezberlettin sen.

Tanrı, vazgeçirdi. Cehennem ile cennet birleşti, sevişmelerinden kaygılı bir paralellik doğdu. Adına, "öl de yaşa" dediler.

Ben, seninle dolu olamam. Dolar gözlerim.

Kaybın günahlara çekirdek, soytarılara çıplak bir gölgeyken gözümü kapatırım aşk sanrına. Giyinik severim ben.

Tanrı, vurumu kalbinde dirisi bedende bir sen yarattı yokluğa.

Bu saatte sartre duymasın, varlığın hiç işte.

Var oluşsal savcılardan var oluşsal sancılar var olmaz sanıyorsun ya; bu birleşmenin asli görevi var oluşsal hakiki dram sen kıyameti...

Koptu. Tanrı, kıyameti doğurdu kalbimde.

Kaç kişi beni tutar alır seni seviyorum zanneder?

Halbuki çoktan bitişini, yoktan gidişini, kalbini sevişimi unuttum ben.

Affın, adının absürt yanına yazılsın.

Hecelerim anlamam, okumam yazmam yok artık sana.

Tanrı beni sensizlikte doğurdu.

Ebe kıyameti gece, adını "unut" koydu.

Dilara AKSOY